Bestemming bereikt

Indian Bieu

Een oud verlaten cunucuhuisje, een vrouwtje dat elke dag op een stoeltje voor haar huis zit of gewoon lekker een stuk strand. Iedereen heeft wel een favoriete plek op het eiland om naar toe te gaan. Een plek waar veel anderen komen of een plek die juist bij weinig mensen bekend is. Amigoe zoekt lezers op deze plek op. Met vandaag: 'Kristalberg'.

Liliana Braamskamp-Erasmus is schrijver, illustrator, leesbevorderaar, en sinds kort ook docent Creatief Schrijven Voor Kinderen bij Da Vinci Academy. Dit najaar komen er twee boeken van haar uit; een nieuw prentenboek over "Nano e enano" (Nano de dwerg) in Papiamento en een thriller voor dappere kinderen 'De Knijpkat', via Uitgeverij Delubas in Nederland en België. Momenteel werkt ze aan haar eerste jeugdroman, die met ondersteuning van het Letterenfonds door een Nederlandse uitgeverij zal worden uitgebracht. Het verhaal speelt zich af in Aruba, en op één van de meest magische locaties van het eiland; Liliana's favoriete plek. De Kristalberg. "Vanuit mijn eerste woning te Marawiel had ik elke dag een prachtig uitzicht op deze heuvel, die samen met zijn broers, Sero Plat en Sero Gerard, door de jaren heen, ontzettend veel verhalen en geheimen moet hebben opgespaard. En dan heb ik het niet over verhalen van verliefde stelletjes die in de geleende auto van hun ouders over geulen en bulten naar boven hobbelen om in het pikkedonker van Aruba's nachtlandschap te genieten. Nee, ik ging eeuwen terug. Naar Indjan Bieu, een oude woonplaats van de vroegere bevolking, waar de grote rots - een gigantische leguaan die zijn kop half boven de grond uitsteekt - een belangrijke functie moet hebben gehad. Ik ging op zoek naar oude mijnen, naar kristal, naar goud, naar nieuwe avonturen. En ik hoefde er alleen de weg voor over te steken."

Waarom ben je hier?

"Of ik nou een paar kilo's moet afvallen, aan een betere conditie moet werken, wat stoom moet afblazen of inspiratie wil opdoen; Sero Cristal was en is nog steeds mijn plek om tot mezelf te komen, en om op te laden. Misschien één van Aruba's best bewaarde geheimen?"

Wat is de beste tijd van de dag om op deze plek te zijn? (Wat hoor, ruik, zie of voel je hier?)

's Morgens vroeg als de berg aan het ontwaken is en er nog geen grommende jeeps voorbij razen, geen mens in zicht is, alleen ruisende cactussen, de zoete geur van bloeiende Hubada's en de zachte zeebries, dan is voor mij het leven helder. De Trupiaal zingt zijn zuiverste lied, de Yeye zoemt zo hard hij kan en de Cododo ritselt zachtjes tussen de droge takken door. Dan hoor je er als mens heel even weer bij. En volg ik de Warawara, klauterend over grote, zwarte rotsen, zigzaggend langs omgevallen cactussen en schouderhoge Bringamosa's. Maar ook in de namiddag, als de zon zijn laatste stralen kaatst om mij nog even van het uitzicht te laten genieten, ben ik vrij en gelukkig dat ik op een eiland woon waar schoonheid geen grenzen kent.

Hoe vaak kom je hier?

Nu ik verhuisd ben, en niet meer te voet, maar met de auto naar de Kristalberg moet, kom ik er minder vaak. Wandel ik daar ook minder vaak alleen, want dan neem ik man en kinderen mee om de stilte der natuur te verstoren. Maar de berg is geduldig en zingt, zoemt en ritselt ongestoord verder. Misschien mist hij me gewoon, en laat hij ons allemaal meedoen zodat we bij hem blijven komen.